

UVODNI BIBLIJSKI REDCI



Prvo tromjesečje 2016.

Štiva za ovo tromjesečje, namijenjena čitanju
na subotnjim bogoslužjima u mjesnim crkvama
i u malim skupinama, temelje se na riječima
Duha proroštva iz knjige Ellen G. White,
Vjera kojom živim, Znaci vremena, Zagreb 2004.



Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.adventisti.hr

Urednik
Mario Šijan

Umnoženo u uredu nakladnika, 2015.
Za internu uporabu

2. siječnja 2016.

Naša polica životnog osiguranja

“Zato, braćo, to ozbiljnije nastojte da u vlastitu korist učvrstite svoj poziv i izbor! Radeći tako, sigurno nećete nigda pasti.” (2. Petrova 1,10)

Na početku nove godine donesimo dobre odluke i osnažimo naš duhovni život! Uzmimo nebesku “policu životnog osiguranja” i izaberimo vječno isplativu službu Gospodaru svemira. Izabrali smo spasenje po Isusu Kristu i držimo se čvrsto tog puta! Ohrabrimo se nadahnutim riječima Duha proroštva:

“Bog želi da svi ljudi budu spašeni, jer je On davanjem svojeg jedinorodnog Sina za čovjekov otkup to zajamčio. Oni koji propadnu, propast će zato što odbijaju posvojenje kao djeca Božja po Isusu Kristu.

U Božjoj riječi ne postoji pojam bezuvjetnog izbora — jednom u milosti, zauvijek u milosti. Ovaj predmet je jasno i nedvojbeno razložen u drugom poglavlju Druge Petrove poslanice: ‘Ostavili su pravi put i zastranili. Pošli su putem Bosorova sina Balaama, koji je volio plaću (koja se daje) za nepravednost.’ (2. Petrova 2,15) ... To je skupina na koju apostol upozorava: ‘Njima bi, uistinu, bolje bilo da uopće nisu priznali puta pravednosti, nego da, pošto su ga priznali, okrenu leđa svetoj zapovijedi koja im je predana.’ (2. Petrova 2,21) ...

Da bi duša bila spašena, mora primiti istinu. Vršenje Božjih zapovijedi je vječni život za onoga tko ih prima. Ali Sveto pismo jasno kaže da su oni koji su nekada znali put života i radovali se u istini, u opasnosti da otpadnu i budu izgubljeni. Zato postoji potreba za odlučnim, svakidašnjim obraćanjem Bogu.

O vašem smjeru djelovanja ovisi hoćete li osigurati blagoslove podarene onima koji, kao Božji izabranici, imaju pravo na vječnu životnu policu osiguranja.” (Ellen G. White, *Vjera kojom živim*, 161)

9. siječnja 2016.

Božji sinovi i kćeri

“A svima koji ga primiše dade vlast da postanu djeca Božja.” (Ivan 1,12)

Kakva je to prednost biti Božje dijete! Ali što zapravo znači biti kršćanin? Poslušajmo riječi Gospodnje sluškinje:

“Srce prihvaća istinu vjerom u Isusa Krista i čovjek je očišćen i opran ... On ima stalno načelo u duši koje ga osposobljava da nadvlada kušnju. ‘Tko god ostaje u njemu, ne ostaje u grijehu.’ (1. Ivanova 3,6) Bog ima silu sačuvati dušu u kušnji koja je u Kristu.

Puko govorenje o pobožnosti je bezvrijedno. Kršćanin je onaj koji prebiva u Kristu. ... Ako Božji um ne zagospodari ljudskim umom, svi naponi da se očisti bit će beskorisni jer je čovjeka nemoguće uzvisiti osim spoznajom Boga.

Pitanje koje si trebate postaviti glasi: ‘Jesam li ja kršćanin?’ Biti kršćanin daleko je više nego što mnogi shvaćaju. To znači više od upisivanja imena u crkvene knjige. To znači biti udružen s Bogom. To znači imati jednostavnu vjeru, nepokolebljivo pouzdanje u Boga. To znači imati dječje povjerenje u nebeskog Oca po imenu i zaslugama Njegovog dragog Sina. ... Kao sinovi i kćeri Božje, kršćani trebaju nastojati dosegnuti visoki ideal koji pred njih postavlja Evanđelje. Ne smije ih zadovoljiti ništa manje od savršenstva.

Onima koji Ga primaju On daje moć da budu sinovi Božji i da ih Bog, napokon, primi kao svoje, da žive s Njim kroz cijelu vječnost. Ako su tijekom ovog života odani i vjerni Bogu, na kraju će ‘gledati njegovo lice, a njegovo će ime biti na njihovim čelima’ (Otkrivenje 22,4). Što može biti veća sreća Neba nego vidjeti Boga? Može li biti veće radosti koju može doživjeti grešnik spašen Kristovom milošću nego da gleda u Božje lice i da Ga upozna kao Oca?” (Ellen G. White, *Vjera kojom živim*, 134)

16. siječnja 2016.

Dodite onakvi kakvi jeste

“Može li Etiopljanin promijeniti kožu svoju? Ili leopard krzno svoje? A vi, možete li činiti dobro, navikli da zlo činite?” (Jeremija 13,23)

Ellen G. White piše o našoj predaji Kristu:

“Čovjekov sud je pristran i nesavršen, ali Bog sve procjenjuje onakvim kakvo jest. Pijanca se prezire i kaže mu se da će ga njegov grijeh isključiti iz Neba, dok ponos, sebičnost i pohlepa često prođu bez ukora. Ali to su grijesi koji posebno vrijeđaju Boga jer proturječe dobrohotnosti Njegovog karaktera, nesebičnoj ljubavi koja je ozračje bezgrešnog svemira. Onaj tko učini neki teži grijeh može osjećati sramotu, jad i potrebu za Kristovom milošću; ali ponos ne osjeća potrebu i tako on zatvara srce Kristu i beskonačnim blagoslovima. ...

Ako uvidite svoju grešnost, ne čekajte da se popravite. Koliko je onih koji misle da nisu dovoljno dobri da bi došli Kristu! Očekujete li da ćete postati bolji svojim vlastitim naporima? ... Naša je pomoć samo u Bogu. Mi ne smijemo čekati da više vjerujemo, na bolje prilike ili svetiju narav. Sami ništa ne možemo učiniti. Moramo doći Kristu onakvi kakvi jesmo.

Predajte se Kristu bez oklijevanja; samo vas On, silom svoje milosti, može otkupiti od propasti. Samo On može ozdraviti vaše moralne i umne snage. Vaše srce može biti ispunjeno Božjom ljubavlju; vaše razumijevanje jasno i zrelo; vaša savjest prosvijetljena, brza i čista; vaša volja čestita i posvećena, podvrgnuta nadzoru Božjeg Duha. Vi možete od sebe učiniti ono što odlučite. Ako sada učinite preokret, prestanete činiti zlo i naučite činiti dobro, tada ćete doista biti sretni; bit ćete uspješni u životnim bitkama i uzdići se do slave i časti u boljem životu od ovoga.” (Ellen G. White, *Vjera kojom živim*, 137)

23. siječnja 2016.

Zajednica s Kristom

“Ostanite u meni i ja ću ostati u vama! Kao što mladića ne može sama od sebe, ako ne oстане na trsu, roditi roda, tako ni vi, ako ne ostanete u meni.” (Ivan 15,4)

O zajednici s Kristom Duha proroštva govori:

“Svaki pojedinac svojim vlastitim postupkom ili odbacuje Krista kad odbija prigrliti Njegov duh i slijediti Njegov primjer, ili stvara osobnu zajednicu s Kristom samoodricanjem, vjerom i poslušnošću. Svatko za sebe mora izabrati Krista jer je On prvo izabrao nas. Ovu zajednicu s Kristom trebaju stvoriti oni koji su prirodno u neprijateljstvu s Njim. To je odnos potpune ovisnosti koji treba nastati u ponosnom srcu. Ovo je težak posao i mnogi koji tvrde da su Kristovi sljedbenici ne znaju ništa o tome. Oni samo izvanjski prihvaćaju Spasitelja, ali ne i kao jedinog vladara u svojim srcima.

Teško je nadvladati zle sklonosti čovječanstva. Bitke su iscrpljujuće. Svaka duša u borbi zna kako su ovi sukobi oštri i opasni. Sve što je u vezi s rastom u milosti teško je jer se mjerila i načela svijeta neprekidno postavljaju između duše i Božjih svetih mjerila. Gospodin nas želi uzvisiti, oplemeniti i očistiti vršenjem načela na kojima počivaju Njegova velika moralna mjerila prema kojima će biti iskušani svaki karakter u veliki dan suda.

Svaki kršćanin mora stalno bdjeti čuvajući svaki prilaz duši gdje Sotona može pristupiti. On mora moliti za božansku pomoć i istodobno odlučno odbijati svaku sklonost prema grijehu. Hrabrošću, vjerom i upornim radom on može pobijediti. Ali neka ima na umu da, želi li pobijediti, u njemu mora prebivati Krist i on u Kristu ... Mi možemo roditi rodove Svetog Duha samo ako imamo osobnu zajednicu s Kristom, ako smo u zajedništvu s Njim svakog dana i svakog sata.” (Ellen G. White, *Vjera kojom živim*, 139)

30. siječnja 2016.

Potrebna je promjena srca

“Odgovori mu Isus: ‘Zaista, zaista, kažem ti, tko se odozgo ne rodi, taj ne može vidjeti kraljevstva Božjeg.’” (Ivan 3,3)

“Nikodem je zauzimao visok i povjerljiv položaj u hebrejskom narodu. ... Kao i drugi, bio je pokrenut Isusovim naukom. ... Pouke koje su dolazile sa Spasiteljevih usana ostavljale su na njega dubok dojam te je zaželio saznati više o ovim veličanstvenim istinama. ... Došao Gospodinu u želji da s Njim razmijeni gledišta, ali Isus mu je otkrio temeljna načela istine. Rekao mu je: Tebi nije potrebno teorijsko znanje, već duhovna obnova. Nije ti potrebno da zadovoljiš svoju znatiželju, već da imaš novo srce. Moraš primiti novi život odozgo da bi bio spreman cijeliti nebeske vrijednosti.

Promjena srca koju prikazuje novorođenje može se ostvariti samo djelovanjem Svetog Duha. ... Ponos i sebeljublje odbijaju Božji Duh; svaka prirodna sklonost duše protivi se promjeni uobraženosti i ponosa u Kristovu poniznost i skrušenost. Ali ako želimo ući u vječni život, ne smijemo slušati šapat svojeg ‘ja’. U poniznosti i skrušenosti mi moramo moliti svojeg nebeskog Oca: ‘Čisto srce stvori mi, Bože, i duh postojan obnovi u meni!’ (Psalam 51,12) Dok primamo božansko svjetlo i surađujemo s nebeskim bićima, mi se nanovo rađamo i oslobađamo se okaljanosti grijeha Kristovom silom.

Moćna sila Svetog Duha u cijelosti preobražava karakter ljudskog bića stvarajući novo stvorenje u Isusu Kristu. ... Riječi i djela izražavaju Spasiteljevu ljubav. Nema težnji za najvišim položajem. Čovjek se odriče svojega ‘ja’. Isusovo ime napisano je na svemu što govori ili čini.

Nije li obnova čovjeka najveće čudo koje se može dogoditi? Ima li nečega što čovjek ne može učiniti ako se vjerom drži božanske sile?” (Ellen G. White, *Vjera kojom živim*, 141)

6. veljače 2016.

Pomoć siromašnima u duhu

“Blago siromasima u duhu, jer je njihovo kraljevstvo nebesko.” (Matej 5,3)

Jedino u Božjoj blizini možemo steći duhovnu pomoć:

“Svi koji osjećaju veliko siromaštvo svoje duše i shvaćaju da nemaju u sebi nikakvog dobra, mogu dobiti pravednost i snagu gledanjem u Isusa.

‘Žrtva Bogu duh je raskajan; srce raskajano, ponizno, Bože, nećeš prezreti.’ (Psalam 51,19) Čovjek se mora osloboditi samoga sebe da bi u punom smislu riječi mogao biti Isusov vjernik. Kad se odrekne samog sebe, Gospodin od čovjeka može načiniti novo stvorenje.

Čovjek koji je sagriješio protiv svetoga i milostivog Boga ne može učiniti ništa bolje i plemenitije nego da se iskreno pokaje i da u suzama i gorčini svoje duše prizna svoje zablude. To i Bog zahtijeva od njega; On ne prihvaća ništa manje od slomljenog srca i poniznog duha.

Ponosno srce teži zaslužiti spasenje; ali naše pravo na Nebo i naša podobnost za njega temelje se na Kristovoj pravednosti. Gospodin ne može učiniti ništa za obnovu čovjeka sve dok se on, osvjedočen u vlastitu slabost i oslobođen svake pomisli da je dovoljan sâm sebi, ne pokori Božjoj upravi. Tada može primiti dar koji mu Bog želi podariti. ...

Bog je vrlo sažaljiv jer razumije naše slabosti i naše kušnje; a kada dođemo k Njemu slomljena srca i skrušena duha, On prihvaća naše pokajanje i obećava da ćemo se s Njim pomiriti kad prihvatimo Njegovu snagu za pomirenje. O kakvu bismo zahvalnost i radost trebali osjećati što je Bog milostiv!

Najdraža i najprikladnija žrtva u Božjim očima je ponizno srce koje se odriče sebe, uzima križ i slijedi Isusa.” (Ellen G. White, *Vjera kojom živim*, 140)

13. veljače 2016.

Potpuno nov život

“[Velim i zaklinjem] da sa sebe skinete i odložite starog čovjeka koji pripada prijašnjem načinu života, čovjeka koji u varavim požudama ide u propast, te da se iz dana u dan obnavljate duhom u kojem mislite i da se obučete u novoga čovjeka, stvorena na sliku Božju u istinskoj pravednosti i svetosti.” (Efežanima 4,22-24)

“Obraćanje je djelo koje većina ljudi ne cijeni. Nije mali pothvat preobraziti zemaljski um koji ljubi grijeh i pomoći mu da shvati neizrecivu Kristovu ljubav, privlačnost Njegove ljubavi i Božju uzvišenost tako da duša bude prožeta božanskom ljubavlju i zaokupljena nebeskim tajnama. Kad čovjek shvati ove istine, bivši život mu se čini odvratnim i mrskim. On mrzi grijeh i slamajući svoje srce pred Bogom, grli Krista kao život i radost duše. On se odriče prijašnjih zadovoljstava. On ima nov um, nove osjećaje, novo zanimanje, novu volju; njegove žalosti, čežnje i ljubav su nove. ...

U Nebu, koje mu nekada nije bilo privlačno, sada vidi bogatstvo i slavu i razmišlja o njemu kao svojem budućem domu gdje će gledati, voljeti i slaviti Onoga koji ga je otkupio svojom dragocjenom krvlju. Sveta djela, koja su mu izgledala zamorna, sada su zadovoljstvo. Božju riječ, koja mu je bila dosadna i nezanimljiva, sada odabire za proučavanje i savjet. Ona je pismo koje mu je napisao Bog s potpisom Vječnog. Svoje misli, riječi i djela usklađuje s ovim pravilom. ...

Kada na srce djeluje Kristova milost koja preobražava, pravedni gnjev obuzima grešnika zato što je tako dugo zanemarivao veliko spasenje koje mu je Bog osigurao. On će onda predati sebe, tijelo, dušu i duh Bogu i raskinuti zajednicu sa Sotonom pomoću milosti koju mu je Bog dao.

Svi trebaju razumjeti proces obraćenja. U promijenjenom životu vide se rodovi.” (Ellen G. White, *Vjera kojom živim*, 143)

20. veljače 2016.

Osnaženi Duhom

“Neka vam dadne, prema bogatstvu svoje slave, da se ojačate u snazi po njegovu Duhu u unutarnjeg čovjeka.” (Efežanima 3,16)

“Isus kaže: ‘Što god moleći pitate, vjerujte da ste već primili, i bit će vam.’ (Marko 11,24) Za ovo obećanje nema uvjeta osim da se molimo u skladu s Božjom voljom. Božja volja nas čisti od grijeha, čini nas Njegovom djecom i osposobljava da živimo svetim životom. Tako možemo moliti za ove blagoslove, vjerovati da smo ih primili i zahvaliti Bogu što smo ih primili. Naša je prednost što možemo doći Kristu, biti očišćeni i stati pred Zakonom bez stida i grizodušja. ...

Sada kad ste se predali Isusu ne povlačite se, ne napuštajte Ga, već svakog dana recite: ‘Ja sam Kristov. Njemu sam se predao’, i molite Ga da vam daruje svojeg Duha i čuva vas svojom milošću. Kao što ste predajom Bogu i vjervanjem u Njega postali Njegova djeca, tako sada živite u Njemu. Apostol kaže: ‘Kako ste primili Gospodina Krista Isusa, tako nastavite u njemu živjeti.’ (Kološanima 2,6)

Neki misle da moraju biti na kušnji, da moraju dokazati Gospodinu da su promijenili svoj život prije nego što budu mogli zatražiti Njegove blagoslove. Ali oni mogu zatražiti Njegove blagoslove već sada. Oni moraju imati Njegovu milost, Kristov Duh, kao pomoć svojim slabostima ili se neće moći oduprijeti zlu.

Duh daruje snagu koja održava nastojanja boreći se za dušu u svakoj opasnosti, usred mržnje svijeta i spoznaje o vlastitim propustima i pogreškama. U žalosti i nevolji, kada sadašnjost izgleda mračna a budućnost zbunjujuća, kad se osjećamo bespomoćni i sami, postoje trenuci kada kao odgovor na molitvu vjere Duh Sveti donosi utjehu srcu.” (Ellen G. White, *Vjera kojom živim*, 145)

27. veljače 2016.

Svetost života

“U savezu sa svima težite za spasenjem i za posvećenjem bez kojega nitko neće vidjeti Gospodina.” (Hebrejima 12,14)

“Nije poseban dokaz da je netko kršćanin zato što u iznimnim okolnostima pokazuje duhovni zanos. Svetost nije zanos, već život u skladu sa svakom riječi koja dolazi iz Božjih usta; to je vršenje volje našeg nebeskog Oca; to je pouzdanje u Boga u kušnji, u mraku kao i u svjetlu; to je hod po vjeri, a ne po gledanju; to je oslanjanje na Boga s neupitnim povjerenjem i počivanje u Njegovoj ljubavi.

Nitko ne može biti svemoćan, ali se svi mogu očistiti od prljavštine tijela i duha usavršavajući svoju svetost u strahu Gospodnjem. Bog od svake duše zahtijeva čistoću i svetost. Mi smo naslijedili sklonost k zlu. To je dio nas koji nitko ne treba nositi. Ljudska slabost je njegovanje sebičnosti jer je to prirodna sklonost karaktera. Ali ako ne odbacimo sebičnost, ako ne razapnemo svoje ‘ja’, nikada nećemo biti sveti kao što je Bog svet. U ljudima postoji sklonost umišljanju čiji rast mogu ubrzati okolnosti. Kada ugađamo ovoj osobini, ona kvari karakter i uništava dušu.

Bog od svih ljudi zahtijeva moralno savršenstvo. Oni koji su primili svjetlo i mogućnosti, trebaju kao Božje slugе težiti savršenstvu i nikada, nikada ne snižavati mjerila pravednosti kako bi se prilagodili naslijedenim i stečenim sklonostima k zlu. Krist je uzeo ljudsku narav i živio našim životom da bi nam pokazao kako mi možemo biti kao On ... Mi moramo biti sveti kao što je Bog svet, i kada shvatimo puno značenje ove izjave i u srcu odlučimo raditi Božje djelo i biti sveti kao što je On svet, približit ćemo se mjerilu određenom za svakog pojedinca u Isusu Kristu.” (Ellen G. White, *Vjera kojom živim*, 144)

5. ožujka 2016.

Primjer našega Gospodina

“Dakle, s njim smo zajedno ukopani po krštenju u smrt da bismo, kao što je Krist uskrsnuo od mrtvih Očevom slavom, i mi živjeli novim životom.” (Rimljanima 6,4)

“Isus nije bio kršten radi priznanja svoje vlastite krivnje. On se poistovjetio s grešnicima učinivši korak koji mi trebamo učiniti i izvršivši posao koji mi moramo izvršiti. Njegov život patnji i strpljive ustrajnosti nakon krštenja također je uzor nama.

Krist kao glava čovječanstva trebao je učiniti iste korake koji se zahtijevaju i od nas. Premda je bio bezgrešan, On je naš primjer u ispunjavanju zahtjeva za otkupljenje grešnog ljudskog roda. On je nosio grijehe cijelog svijeta. Njegovo krštenje trebalo je obuhvatiti cijeli grešni svijet da pokajanjem i vjerom može primiti oprost. ‘Ali kad se očitova dobrota Boga, našeg Spasitelja, i njegova ljubav prema ljudima, tada nas — ne zbog pravednih djela koja smo učinili, već po svom milosrđu — spasi kupelju ponovnog rađanja, obnove koju čini Duh Sveti koga obilno izli na nas po našem Spasitelju Isusu Kristu, da, opravdani njegovom milosti, budemo baštinici vječnoga života kojemu se nadamo. Ovo je sigurna riječ, i hoću da ovo uvijek tvrdiš, da bi se oni koji vjeruju u Boga nastojali posvetiti vršenju djela ljubavi. To je dobro i korisno ljudima.’ (Titu 3,4-8) Čovjek krštenjem ponovno uživa Božju naklonost. Krštenje, ukop s Kristom u vodi, slični Njegovoj smrti prikazujući da su svi koji se kaju zbog prijestupa Božjeg zakona očišćeni djelovanjem Svetog Duha. Krštenje prikazuje istinsko obraćenje obnovom Svetog Duha.

Oni koji su krštenjem pokopani s Kristom i ustali kao što je On uskrsnuo, obvezali su se živjeti novim životom. ‘Svracajte misao na ono što je gore, ne na ono što je na zemlji.’ (Kološanima 3,1.2) (Ellen G. White, *Vjera kojom živim*, 147)

12. ožujka 2016.

Hodanje Njegovim stopama

***“Dakle, ako ste uskrsnuli s Kristom, tražite ono što je gore, gdje se nalazi Krist sjedeći Bogu s desne strane!”
(Kološanima 3,1)***

“Svi koji otpočnu novi život, trebaju i prije krštenja znati da Gospodin traži nepodijeljenu ljubav. ... Život u istini je presudan. Donošenje rodova svjedoči o naravi drveta. ... Potrebno je temeljito obraćenje u istini.

Postoje djeca koja su od djetinjstva naučena svetkovanju subote. Neka među njima su vrlo dobra djeca, vjerna dužnosti u zemaljskim stvarima, ali nemaju duboko osvjeđenje o grijehu i potrebi za pokajanjem zbog grijeha. ... Budući da u njihovom životu nema provale grijeha, ona si laskaju da su pravedna. Ovlaštena sam reći ovim mladima: Pokajte se i obratite se kako bi vaši grijesi bili izbrisani. ... Vi se trebate pokajati, vjerovati i krstiti. Krist je potpuno pravedan, a ipak je On, Spasitelj svijeta, čovjeku pružio primjer tako što je poduzeo korake koje grešnik mora poduzeti da bi postao Božje dijete, baštinik Neba.

Ako je Krist, čovjekov Otkupitelj bez mane i moralno čist, poduzeo nužne korake koje grešnik treba poduzeti prilikom obraćenja, zašto bi bilo tko, dok svjetlo istine obasjava njegovu stazu, oklijevao pokoriti svoje srce Bogu, s poniznošću priznati da je grešnik i riječima i djelima pokazati vjeru u Kristovo otkupljenje poistovjećujući se s onima koji tvrde da su Njegovi sljedbenici?

Svi koji proučavaju Kristov život i žive prema Njegovom nauku postat će slični Njemu. Njihov utjecaj bit će kao i Njegov. Oni će se odlikovati čvrstim karakterom. Dok budu hodili stazom poslušnosti vršeći Božju volju, vršit će utjecaj koji će podupirati napredak Božjih načela i blagotvornu čistoću Njegovog djela.” (Ellen G. White, *Vjera kojom živim*, 151)

19. ožujka 2016.

Promijenjeni gledanjem

“A mi svi, koji otkrivena lica odrazujemo kao ogledalo slavu Gospodnju, preobražavamo se u tu istu sliku, uvijek sve slavniju, jer dolazi od Gospodina, od Duha.” (2. Korinćanima 3,18)

“Dok um razmišlja o Kristu, karakter se oblikuje prema božanskoj slici. Misli su prožete Njegovom dobrotom, Njegovom ljubavlju. Mi razmišljamo o Njegovom karakteru i On je stoga u svim našim mislima. Njegova nas ljubav obavija. Ako samo za trenutak pogledamo u sunce u zenitu, kada odvratimo svoj pogled, slika sunca će se pojaviti u svemu što gledamo. Isto je tako kada gledamo na Isusa; sve što promatramo odražava Njegov lik, Sunce Pravednosti. Mi ne možemo vidjeti ništa drugo niti razgovarati o bilo čemu drugom. ... Sa svima s kojima se družimo mi odsjajujemo svijetle i razdragane zrake Njegove pravednosti. Naš karakter je preobražen; srce, duša i um izloženi su odsjaju Onoga koji nas ljubi i dao je sebe za nas. ...

Isus Krist nama je sve ... prvi i posljednji, najbolji u svemu. Isus Krist, Njegov Duh, Njegov karakter svemu daje boju; On je uzdužna i poprečna nit, tkivo cijelog našeg bića. Kristove riječi su duh i život. Mi ne možemo svoje misli usredotočiti na sebe jer više ne živimo mi, već Krist živi u nama i On je nada slave. Naše ‘ja’ je mrtvo, ali Krist je živi Spasitelj.

Ako naše misli budu usredotočene na Krista, On će nam doći ‘poput dažda jesenskog, poput kiše proljetne što natapa zemlju’ (Hošea 6,3). Kao Sunce Pravde, On će nam ogranuti ‘sa zdravljem u zrakama’ (Malahija 3,20). Mi ćemo cvjetati kao ljiljan, bujati kao pšenica, rasti kao loza! (Vidi Hošea 14,5.7.) Oslanjajući se neprestano na Krista kao svojeg Spasitelja, u svemu ćemo uzrastati u Onomu koji je naš Poglavar.” (Ellen G. White, *Vjera kojom živim*, 154)

26. ožujka 2016.

Uzimanje križa

“Zatim reče svima: ‘Ako tko hoće ići za mnom, neka svaki dan uzme križ svoj i neka me slijedi.’” (Luka 9,23)

Uzvisimo svojim životom našeg Spasitelja Isusa Krista:

“Temelj plana spasenja položen je u *žrtvi*. Isus je napustio kraljevske dvorove i postao siromašan kako bismo se mi obogatili Njegovim siromaštvom. Svi koji sudjeluju u ovom spasenju za koje je Božji Sin platio tako visoku cijenu, slijedit će primjer istinskog Uzora. Krist je bio zaglavni kamen i mi moramo graditi na ovom temelju. Svi moramo imati duh samoodricanja i samopožrtvovnosti. Kristov život na Zemlji bio je nesebičan, obilježen poniznošću i žrtvom. Pa zar će ljudi, sudionici velikog spasenja koje im je Krist donio s Neba, odbiti slijediti svojega Gospodina i sudjelovati u Njegovom samoodricanju i žrtvi? ... Je li sluga veći od Gospodara? ...

“Tada Isus reče učenicima svojim: Ako, dakle, tko hoće ići za mnom, neka se odreće samog sebe, neka uzme svoj križ i neka me slijedi!” (Matej 16,24) Ja predvodim na putu samoodricanja. Ja od svojih sljedbenika ne zahtijevam ništa osim onoga što vam ja, vaš Gospodin, pokazujem primjerom u svojem životu. ...

Isus je naš Primjer. Kada bi On odložio svoju poniznost i patnju i povikao: ‘Tko god dođe k meni, neka zadovolji sebe, uživa u svijetu i bit će moj učenik’, mnoštvo bi Mu vjerovalo i slijedilo Ga. Ali Isus nam ne prilazi s drugim karakterom osim kao skrušeni i raspeti. Ako želimo biti s Njim na Nebu, moramo na Zemlji biti slični Njemu.

Slijedimo Krista u Njegovoj jednostavnosti i samoodricanju. Uzvisimo Čovjeka s Golgote riječima i svetim življenjem.

I svima koji križ uzdižu i nose kao Krist, on je jamstvo krune besmrtnosti koju će primiti.” (Ellen G. White, *Vjera kojom živim*, 155)

“Ljudi ne dolaze u zajednicu s Nebom tražeći neko sveto brdo ili hram. Vjera se ne smije ograničiti na vanjske oblike i obrede. Vjera koja dolazi od Boga jedina je vjera koja vodi k Bogu. Da bismo Mu pravilno služili, moramo biti rođeni od božanskog Duha. To će očistiti srce i obnoviti um, omogućavajući nam da bolje upoznamo i više volimo Boga. To će nam dati dragovoljnu poslušnost svim Njegovim zahtjevima. To je pravo bogoslužje. To je plod djelovanja Svetoga Duha. Svaku iskrenu molitvu Duh oblikuje i Bog prima takvu molitvu. Kad god duša čezne za Bogom, pokazuje se djelovanje Duha i Bog će se otkriti takvoj duši. Bog traži takve poštovatelje. On čeka da ih primi i da ih učini svojim sinovima i kćerima.”

(Ellen G. White, *Isusov život*, 139)



www.adventisti.hr
www.znaci-vremena.com